

08 februari 2015 - 5^e zondag door het jaar
Voorganger: Dolf van der Linden OSA

'Koortsvrij maken'

*God, tot U roep ik.
Help me bidden, ik kan het niet alleen.
't Is donker in mij, maar bij U is het licht;
eenzaam ben ik, maar Gij verlaat mij niet;
'k ben bang en laf, maar Gij geeft hulp;
ik ben onrustig, maar Gij hebt de vrede;
ik ben verbitterd, maar Gij zijt geduldig;
ik snap uw wegen niet,
maar Gij wijst mij mijn weg.*

Dietrich Bonhoeffer

Lezing: Job 7, 1-4, 6-7

Job sprak: 'Moet de mens niet zwoegen op aarde, dagen maken van een dagloner? Hij snakt naar schaduw, ziet verlangend uit naar betaling. Zo ken ik vruchteloze maanden en nachten lang van getob.

's Avonds denk ik: wanneer wordt het morgen? en 's morgens: wanneer wordt het avond? En zolang het licht is ben ik ziek van onrust. Mijn dagen verschieten sneller dan een weversspoel, ze lopen af, de draad is ten einde. Bedenk dat mijn leven een ademtocht is, dat mijn ogen het geluk niet meer zullen zien.'

Evangelie: Marcus 1, 29-39

In die tijd toen Jezus uit de synagoge kwam ging Hij met Jakobus en Johannes naar het huis van Simon en Andreas. De schoonmoeder van Simon lag met koorts te bed; zij spraken Hem aanstonds over haar. Hij ging naar haar toe, pakte ze bij de hand en deed haar opstaan; ze werd vrij van koorts en bediende hen. In de avond, na zonsondergang, bracht men allen die lijdend of bezeten waren bij Hem. Heel de stad stroomde voor de deur samen. Velen die aan allerhande ziekten leden genas Hij en Hij dreef tal van geesten uit, maar Hij liet niet toe dat de boze geesten spraken, omdat zij Hem kenden. Vroeg, nog diep in de nacht, stond Hij op, ging naar buiten en begaf zich naar een eenzame plaats waar Hij bleef bidden. Simon en diens metgezellen kwamen Hem achterop en toen ze Hem gevonden hadden zeiden ze: 'Iedereen zoekt U.' Hij antwoordde hun: 'Laten we ergens anders heen gaan, naar de dorpen in de omtrek, opdat Ik ook daar kan prediken. Daartoe immers ben Ik uitgegaan.' Hij trok door heel Galilea, predikte in hun synagogen en dreef de boze geesten uit.

Overweging

Een katholiek commentator schreef eens (dit evangelie lezend), helaas lang geleden: Toen wij met ons gezin 's zondags na de hoogmis Oma bezochten, was dat voor ons een heel gezellig samenzijn, een feestje bijna. Wij genoten van de zondagse rust, de sfeer en de familieband, die heel levendig was.

Ik denk, schreef de commentator dat de Joodse sfeer in het gezin bij Jakobus en Johannes, waar moeder ziek was, een beetje hetzelfde was als bij ons vroeger thuis: heel warm, hartelijk en gastvrij.

Ik weet niet of je een goed katholiek gezin met een goed Joods gezin mag vergelijken, toch zit er iets in. Er is veel hetzelfde en direct invoelbaar: de gelovige sfeer die er hangt, het 'er zijn' voor elkaar, en het onuitgesproken maar wellevende gevoel van godsdienstigheid dat bindt, dat voedt en elkaar versterkt.

Zou Jezus daar ook zoiets geproefd hebben? Ik denk het wel! Het bezoek van Jezus aan deze familie was slechts een onderdeel, een 'even gezellig bijkomen' tijdens een lange dag. Maar hij gaf daar zichzelf, was zichzelf en dat is altijd genezing.

Zijn dag begon al in de morgen op sabbat in Kafarnaum eerst de synagoge, de uitleg van de Schrift, dan de confrontatie met de bezetene en vervolgens die huiselijke familie ontmoeting. Later, 's avonds na zonsondergang, het einde van de sabbat, stroomt heel het stadje uit naar het huis van Simon. Jezus geneest zieken. De volgende dag 'meteen' weg uit Kafarnaum, voor de grote tocht door Galilea.

In het evangelie van Marcus, wat we dit jaar lezen, zit veel vaart en het woord 'meteen' komt veel voor. Het lijkt wel of Jezus bezeten is, voortgedreven, als hij lijkt door een onzichtbare Hand. Hij wordt vooruit gedreven, een doel trekt hem voort.

Marcus lijkt op een goede reis Leider die met een groep toeristen onderweg is. De leider weet precies wat hij moet laten zien, is het middelpunt, de vraagbaak, de bindende figuur tijdens de tocht. Zo schrijft Marcus als inspirator zijn evangelie. Hij laat heel veel horen en zien en beleven en weet precies het doel van zijn reis, zijn evangelie te bereiken.

Dat Jezus, de grote inspirator, voorbeeld is voor ieder, om tot God te komen, dat verkondigt hij. En steeds die drijfveer: we moeten verder 'ga mee' Jeruzalem is het einddoel, kom op.

Op die tocht is nu de vraag: Wat is de Bron van Jezus handelen? Waar ligt zijn kern? Zijn eigenlijke kracht en drijfveer.

Twee dingen:

- mag je zeggen: Jezus was een sociaal mens. Hij was goed in contacten leggen, hij kon vertrouwen geven, mensen voor zich winnen. Was dat zijn Bron?
- Jezus was natuurlijk een religieus en verbaal begaafde persoon. Hij kon de Bijbelse Joodse traditie zeer goed uitleggen, als Schriftgeleerde Jood, lag daar zijn bron. Om te doen wat hij deed?

Als wij Jezus werken en optreden herleiden tot slechts deskundigheid, tot een begaafdheid, tot een persoonlijke eigenschap, dan slaan we het wezenlijke over. Er staat immers zo prachtig in het midden van het verhaal van vandaag: Vroeg, nog diep in de nacht, stond hij op, ging naar een eenzame plaats waar hij bleef bidden. De stilte van de nacht, de eenzaamheid als je geen greep meer hebt op de dingen, die hun contouren verliezen, als er geen beelden meer zijn, geen steunpunten, als 'alles' wegvalt in de donkere nacht. Daar, daar alleen vindt Hij zijn Bron om zijn zending te volbrengen. Daar vindt hij zijn God, zijn Vader, daar is Hij één met Hem. Uit die Bron handelt Hij. Niet vanuit zijn begaafdheid, niet vanuit zijn geleerdheid, niet vanuit zijn eigenschappen, hoe goed die ook zijn. Uit die Bron vloeien zijn leven en werk voort. Daar is zijn kern en eigenlijk houvast.

Deze wezenlijke kern van Jezus bestaan moge voor ons in de eerste plaats een troost zijn. Wij hoeven het ook niet te zoeken in allerlei begaafdheden en krachten, in uiterlijk toevallige eigenschappen, die de één wel heeft en de ander niet.

Een heel mens, een gelovige worden van binnenuit. Dat komt eerst, daarbij de Bron. Je werk, je deskundigheid, je kwaliteit, je eigenschappen, je bezittingen komen later. Eerst moge onze gebrokenheid geheeld worden, dit gebeurt bij elk wonder dat de heer verricht. En dan kunnen wij aan het werk gaan om iets van Gods Koninkrijk op te bouwen in de kerk en in de samenleving.

Dat de goede Geest ons moge sterken. Amen.